

fattelse, at dette Tilskud ikke vil være i Stand til at bevirke, at Svineproduktionen kan holdes oppe. Der er i Øjeblikket et saa stort Tab forbundet med, at producere Svin, at selv dette Tilskud langt fra vil kunne dække det.

Jeg maa maaske med det samme, jeg nævner dette Spørgsmaal, gøre opmærksom paa, at efter Meddelelser i Bladen har Justitsministeren for nylig truffet Bestemmelse om, at 80 pCt. af det her i Landet producerede Svinefedt skal tilbageholdes. Saa vidt jeg erindrer, blev der fra først af tilbageholdt 40 pCt. Derefter gik man op til 60 pCt., og nu er man altsaa for nylig gaaet op til at tilbageholde 80 pCt. Der foreligger ingen Oplysning om, at man samtidig med denne Forhøjelse af Tilbageholdelsesprocenten har tænkt paa at forhøje Maksimalprisen paa denne Vare. Idet man forhøjer Procenten, forringer man Slagteriernes Indtægt ikke saa ganske lidt, og jeg kan derfor ikke se rettere, end at vi her staar overfor et Tilfælde, hvor man efter de hidtil trufne Bestemmelser og efter Bestemmelserne her i Lovforslaget giver Slagterierne med den ene Haand, men saa tager man det igen fra dem med den anden Haand, den, som Justitsministeren en Gang imellem rækker ud til dem. Der er nogen Modsigelse i dette, og en Del af den Fordel, som Slagterierne skulde opnaa gennem dette Tilskud, tager man jo igen paa anden Maade.

Angaaende Tilskuddet til Majs er den svage Side her vel dette, at der kommer for lidt Majs hertil; i hvert Fald hører man jo omkring fra hele Landet den ene efter den anden klage over, at det er saa godt som umuligt for dem at faa nogen Majs. Dette er jo en svag Side. Men selvfølgelig kan jeg for mit Vedkommende naturligvis ikke andet end billige, at vi fortsætter i saa stort et Omfang, som det overheadet er muligt, med at tilvejebringe den Majs, som kan skaffes til Veje.

De egentlige nye Bestemmelser i Lovforslaget findes jo, som den højtærede Minister ogsaa bemærkede, i §§ 2 og 3, og der gjorde Ministeren ogsaa opmærksom paa, at Hartkornet som Grundlag for dette Tilskud til dem, der har avlet Brødkorn, og som Grundlag for Paaligningen af denne Afgift for deres Vedkommende, som ikke har leveret Brødkorn, ikke er særlig tilfredsstillende. Det er jo rigtigt. Der vil fremkomme mange Tilfælde, hvor det vil se rent forkert ud, at man gaar frem paa denne Maade. Der vil fremkomme mange Urimeligheder. Men paa den anden Side skal jeg gerne erkende, at jeg ikke

tror, at det i Øjeblikket er muligt at finde noget bedre Grundlag, og saa maa man jo blive ved det, som Indenrigsministeren har foreslaaet. I det Lovforslag, som den højtærede Minister fremsatte i Folketinget, var der med Hensyn til Paaligningen af Afgiften for dem, som ikke har leveret tilstrækkeligt Brødkorn, fastsat adskillige Bestemmelser, som skulde tages i Betragtning ved Fritagelsen. Der var fastsat visse Procent af Arealet, som var dyrket med Sukkerroer, visse Procent af Arealet, som var indtaget til Skov, og visse Procent, som bestod i Eng. Disse Bestemmelser er faldet ud ved Behandlingen nede i Folketinget, og i Stedet for er der kommet en Bestemmelse ind om, at Sogneraadene, Kommunalbestyrelserne faar nogen Myndighed med Hensyn til, at vedkommende kan blive fri for at svare denne Afgift. Jeg har ikke noget at indvende derimod, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar nu ca. 1,200 Kommunalbestyrelser omkring i Landet skal til at handle efter et Skøn, vil der meget let kunne opstaa forskellige Tilfælde, hvor de ved dette Skøn kommer til at handle ret modstridende. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om han ikke har tænkt sig ved et Cirkulære f. Eks. at fremdrage de Punkter, som kunde tale til Gunst for, at de paagældende bliver fri for at svare denne Afgift efter § 3. Jeg synes ikke, at der er noget at indvende imod, at der tages Hensyn til, hvor meget de dyrker som Sukkerroearealer, eller hvor meget der er indtaget til Skov, eller hvor meget der ligger som Eng. Jeg synes, at det er 3 gode Grunde, naar de saa bliver suppleret med den Bestemmelse, der nu er sat ind nede i Folketinget, om, at en Niendedel af det til Dyrkning indtagne Areal skal være besaaet med Brødkorn, Rug og Hvede, og at der saa tillige under ganske særlige Forhold kan finde Fritagelse Sted, hvor det synes at være nødvendigt. En lille Smule Rettesnor, forekommer det mig dog, vil være nødvendig for Kommunalbestyrelserne, naar de skal arbejde med dette Spørgsmaal. For øvrigt vil det jo blive et ganske overordentlig stort Arbejde, der her bliver Tale om. Der skal finde en Opgørelse Sted for hver eneste Landmand hele Landet over, hvor meget han har høstet, og hvor meget han har solgt eller anvendt paa forskellig Maade, og de, der saa har høstet mere end det her fastsatte: 8 Tdr. pr. Td. Hartkorn, vil faa en Godtgørelse, og de, der ikke har høstet eller afleveret saa meget, skal svare denne Afgift, med-